

Anna van Praag

'Een boek mag als een bom inslaan'

over schrijven:

48

In de puberteit wil je grenzen verkennen. Je bent nieuwsgierig, maar ook best bang. En je beste vriendin is alles voor je. Maar wat als er iets vreselijks tussen jou en je vriendin komt? Het allerergste wat je kunt bedenken? Daarover schrijft Anna van Praag in haar nieuwste boek.

Dit boek, *Kom hier Rosa*, speelt in Spanje en Amsterdam. Het gaat over Lotte en Sita (beiden 14), die met hun ouders in Spanje wonen. Ze zijn beste vriendinnen en kennen elkaar al van jongs af aan. Hun vriendschap verandert als Sita sneller 'grote-mensen-dingen' wil dan Lotte. En dan met name met jongens. Als ze allebei naar Nederland teruggaan, en Lottes ouders gaan scheiden, wordt het alleen maar ingewikkelder. Dan ontdekt Lotte ook nog dat Sita een groot geheim voor haar verzwegen heeft!

Vriendschap blijft

Anna: 'Die verschillen en die chaos... Het hoort er allemaal bij als je opgroeit. Daar wilde ik eerlijk over schrijven. Ook over seks. Niet elk meisje is daar al mee bezig als ze 14 is, maar ik had daar zelf in mijn jeugd graag over willen lezen. Net als over de dingen die je doet omdat je denkt dat iedereen dat doet. Je gaat daarbij soms over rare grenzen. Dat ken ik maar al te goed. En ik weet ook hoe ellendig je je daarna kunt voelen... Dat komt allemaal terug in het boek. 'Vriendschap is het centrale thema. 'Dat is voor mij zo belangrijk. Het is bijna liefde, méér nog! In de puberteit helemaal. Je deelt alles, je ziet elkaar op zijn stomst en je doet elkaar soms verschrikkelijke dingen aan. Maar de vriendschap blijft. Dat laat ik zien in *Kom hier Rosa*.'

Wel én niet echt gebeurd

Als voorbereiding op het boek heeft Anna zowel oude dagboeken van haarzelf als van haar beste vriendin gelezen. 'Dat mocht van haar! Ik wilde herinneringen terughalen. Waar waren we toen mee bezig? Hoe voelde dat? En ik heb daarnaast meisjes van 14 gesproken over hoe het nu is. En ik heb dingen verzonnen. Ik heb altijd een notitieblokje bij me. Daar schrijf ik van alles in op. Flarden van gesprekken, zinnen uit een tijdschrift.' Een boek is volgens haar altijd een mengeling van wel én niet echt gebeurd. 'Dat is het fijne van schrijven. Je kunt alles opschrijven wat je zou willen kunnen, maar (nog) niet durft! Jij kunt laten gebeuren wat jij wilt. En dus ook grenzen daarin op zoeken.'

49

Durven

Zelf zoekt Anna graag de grenzen op in waar ze over schrijft. Zo gaat *Nooit meer lief!* (2010) over Joni, die pest, steelt en liegt. 'Ik was zelf ook niet altijd even lief als kind. Toen ik daar over ging praten nadat het boek uitkwam, bleek dat heel veel mensen die kant ook in zich hebben, maar er niets over durven zeggen!' Boeken kunnen dus ook heel goed over onderwerpen gaan die de lezer wat ongemakkelijk doen voelen, vindt Anna. Sterker nog: daarvoor zijn boeken ook bedoeld. 'Een boek mag van mij als een bom inslaan! Het is een venster naar een andere wereld. Al lezende kun je van alles onderzoeken zonder het zelf te doen. Misschien zet *Kom hier Rosa* iets op zijn kop... Maar dit is zoals ik op dit moment wil schrijven. Niemand anders kan dit verhaal vertellen dan ik. Dat is best eng, maar ik doe het toch.'

ZELF SCHRIJVEN Tijps van Anna

1. **Begin!** Je hoeft niet meteen een boek te schrijven, je kunt van hoofdstuk naar hoofdstuk. Elk hoofdstuk is een verhaaltje op zich. Zo hou je het overzichtelijk.

2. **Neem een boek dat jij mooi vindt als voorbeeld.** Kijk hoe het verhaal is opgebouwd. Wat voor personages komen er voor? Wat maakt ze bijzonder? Kijk wat je hier zelf mee kunt.

3. **Wees eerlijk.** Hoe eerlijker je durft te schrijven (bijvoorbeeld over iets wat jij heel eng vindt), hoe interessanter een boek wordt. De lezer voelt dat.

4. **Bouw spanning in.** Maak bijvoorbeeld een hoofdstuk niet helemaal af, het verhaal hoeft niet rond te zijn. Als je net voor het einde stopt (cliffhanger!) móet de lezer wel door om te weten hoe het afloopt.

5. **Schrap.** Haal als oefening de eerste én de laatste tien zinnen eens weg uit je verhaal. Hoe leest het nu? Vaak gebruik je vooral aan het begin en einde veel te veel woorden om iets uit te leggen.

Meer over Anna

Anna (45) woont in een dorpje in Spanje, met haar jeugdliefde Ilco, die ze al kent vanaf haar 15de (!) en hun dochters Bloem (15), Chaia (14) en Dunya (9). Voor ze in Spanje gingen wonen, reisden ze al veel en zijn ze ook op wereldreis geweest (zie annavanpraag.nl). Anna schreef diverse boeken die op reizen geïnspireerd zijn (onder meer *De heks van de samba*). Als kind schreef ze al graag. Haar lerares Nederlands vond het zo leuk dat ze van schrijven hield, dat ze vaak mocht voorlezen in de klas en boekentips kreeg. 'Dat was belangrijk. Zij gaf mij het gevoel dat ik echt schrijfster kon worden.' Na de middelbare school studeerde Anna Spaans en werkte ze bij theater en film. Op haar 35ste begon ze met het schrijven van kinderboeken. Net voor een grote reis, waarbij ze bang was dat haar iets naars zou overkomen. 'Wat zou ik dan nu nog het allerliefste willen doen?', dacht ik. 'Schrijven! Ik ben meteen begonnen en niet meer opgehouden. Als ik schrijf, is het leven nooit saai.' Anna gaat ook langs op scholen om te vertellen over boeken en schrijven. Haar boek *Vossenjacht* is aangewezen als een van de 20 kerntitels voor de Prijs van de Jonge Jury. Lees meer hierover op: jongejury.nl.

3x
WINNEN!

> FRAGMENT UIT 'KOM HIER ROSA'

Tegen het einde van die zomer begon er iets te veranderen. De vakantie in Nederland was afgelopen en hoewel er heus wel mensen uit de buurt kwamen, zat het restaurant vaak maar halfvol. Dat was wel eens anders geweest in september. En op de hacienda was het helemaal doodstil. Alles was de schuld van die

irritante crisis. Dat ik minder vaak kleren mocht kopen, dat alle ouders chagrijnig waren en ruziemaakten en misschien zelfs ook wel dat Sita en ik veel minder leuke dingen deden.

'Sita, kom je op de trampoline?'

'Nee, geen zin.'

'Zwemmen dan?'

'Eerst even in mijn dagboek schrijven.'

'Dat kunnen we straks toch ook samen doen?'

'Ja, maar ik heb net iets bedacht.'

Als Sita later geen danseres zou worden, dan vast schrijver. Maar het stomste was dat ik haar soms zomaar kwijt was. Dan zei ze dat ze naar haar eigen huis ging, maar als ik dan achter haar aan kwam met ons nieuwe paardentijdschrift was ze er helemaal niet. Of ze kwam ineens aanlopen vanaf de campo.

'Sita! Waar was je?'

'Stukje gewandeld.'

'Gewandeld? Je bent toch niet zo'n toerist met gezondheidssandalen?'

'Ik wilde gewoon eens kijken hoe het eruitzag aan de andere kant van die berg. Het is mooi hoor, daar.'

Het was een stralende nazomerdag. Ik zat met Sita op het stoepje voor de deur met een glossy van mijn moeder voor me. 'Welke van deze ringen vind jij de mooiste?' vroeg ik. We hadden de wintermode al beoordeeld en onze ideale schoenen uitgekozen. Maar Sita keek niet naar de ringen. Ze zat haar nagels te vijlen en zei doodleuk: 'Lot, volgens mij moeten we wat meer afstand van elkaar nemen.' Toen ik verbaasd opkeek, vervolgde ze: 'We zijn altijd maar samen. Maken bijna nooit afspraken met anderen. We lezen dezelfde boeken, kijken dezelfde films en we slapen ook nog vaak in hetzelfde bed. Dat vind ik eigenlijk een beetje benauwend.'

'Ik vind het helemaal niet benauwend,' zei ik, terwijl ik bijna begon te huilen. Als Sita me plotseling een klap had gegeven, zou ik niet harder zijn geschrokken. Ze schudde een beetje geïrriteerd haar hoofd. 'Maak er nou niet zo'n drama van. Je bent en blijft mijn beste vriendin. Ik wil alleen een beetje meer... ruimte.'

'Ik niet!' snauwde ik. Ik smet het tijdschrift op de grond en rende weg. Het ergste was nog dat Sita me niks nariep, me niet eens achterna kwam.

'Lieverd, wat is er?' vroeg mijn moeder die binnen tafelkleden stond te strijken. Ik wist niet eens dat ik huilde. Het duurde even voor ik Sita's woorden kon herhalen. Maar mijn moeder knikte alleen maar en zei dat ze Sita wel snapte. 'Er is meer op de wereld dan Sita, lieverd. Je moet het alles opgeven en zomaar, € 15,95.

Je kunt een exemplaar van dit boek winnen! Stuur een mail naar boeken@hoeoverleefik.nl en vertel waarom juist jij dit boek wilt winnen. Doe dit vóór 21 maart.